

РЕШЕНИЕ

№ 7993

гр. София, 17.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов

Галин Несторов

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **4059** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Павлова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Г. С. Т. срещу решение от 17.10.2012 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 23 състав по н.а.х.д. № 18405/2011 г., с което е потвърдено наказателно постановление № 77761/26.07.2011 г., издадено от началник АНД при отдел „Пътна полиция” - СДВР, с което на Г. С. Т. са наложени административни наказания "глоба" в размер на 300 лв., на основание чл. 179, ал. 3, т. 4 от ЗДвП за нарушение по чл. 139, ал. 5 от ЗДвП и „глоба” в размер на 20 лв. на основание чл. 185 от ЗДвП, за нарушение на чл. 139, ал. 2 от същия закон.

В касационната жалба се излагат доводи за неправилност на обжалваното решение, като постановено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила – отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. от 2 НПК. Касаторът излага твърдения за недоказаност на обстоятелствата, според които органът е ангажирал административно-наказателната му отговорност. Поддържа, че не е установено категорично дали мястото на нарушението попада в границите на урбанизираните територии, за които не се заплаща винетна такса. Касаторът моли съда да отмени решението и да постанови друго, с което да отмени изцяло наказателното постановление като незаконосъобразно.

Ответникът – отдел „Пътна полиция” - СДВР, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София град, XIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба е подадена в законоустановения срок, от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 218, ал. 1 АПК съдът разглежда жалбата само относно сочените касационни основания. На основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът следи служебно единствено за валидността и допустимостта на обжалваното решение, както и за нарушение на материалния закон.

Районният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Т. – свидетел при съставяне на акта, както и писмените доказателства, представляващи част от административно-наказателната преписка.

СРС е приел за установена фактическата обстановка, възприета с АУАН и НП: На 10.07.2011 г., около 19.35 часа в [населено място], [улица], с посока на движение към КПП В., Т. управлявал лек автомобил „Опел” с рег. [рег.номер на МПС] . При проверка е установено, че управлява автомобила, без да е заплатена винетна такса за движение по републиканската пътна мрежа и без необходимо оборудване на лекия автомобил. Съставен бил АУАН № 13732. Въз основа на АУАН е издадено обжалваното НП.

Административен съд София – град, XIII касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като същото е постановено при липса на допуснати съществени процесуални нарушения и при правилно прилагане на материалния закон. Неоснователно е възражението на касатора, че съдът не е установил мястото на нарушението – попада или не в границите на урбанизираните територии, за които не се заплаща винетна такса. Съобразно жалбата на Т. районният съд е извършил обстойна проверка, относно обстоятелствата, изложени в нея, касаещи маршрута до [населено място] и категорично е установил, че Т. е спрял за проверка именно след наличие на пътен знак Д-25, както и че не е бил отклонен от пътя си поради ремонтни дейности, както се твърди в жалбата. Въззивният съд е ситганл до обосноваване извод, че нарушението е извършено съзнателно и виновно.

Касационната инстанция намира, че Софийски районен съд не е допуснал съществени процесуални нарушения. Изводът на съда за доказаност на описаните административни нарушения по чл. 139, ал. 2 и 5 от ЗДВП е обосноваване след съвкупна преценка на доказателствата по делото.

Възраженията на касатора за нарушение на материалния закон при постановяване на решението на въззивния съд са неоснователни. С чл.139, ал. 5 ЗДВП в относимата редакция след ДВ бр.51 / 2007г., се въвежда задължение за определените в Закона за пътищата превозни средства да се движат по републиканските пътища само след платена винетна такса по реда на чл.10,ал.2 от същия закон. От текста на тази норма следва, че за съставомерността на деянието са относими вида на пътното превозно средство и неизпълнение на задължението за плащане на винетна такса, които факти се съдържат в АУАН и в НП. Видно от съдържанието на НП и АУАН, извършеното от касатора, съответстващо на установените факти, е възпроизведено по начин, който

съвпада по смисъл с текста на санкционната норма, с оглед на което е налице описание на нарушението цифрово и словесно и не е допуснато соченото нарушение. Изводът на АНО за неплатена такса се извлича именно от липсата на винетен стикер и констатациите в АУАН, срещу които няма подадени възражения. Участъкът на отсечката КПП В. е път от републиканската пътна мрежа и съгласно разпоредбата на чл.139, ал.5 от ЗДП движението по нея се извършва след заплащане на винетна такса, определена по реда на Закона за пътищата.

Настоящият съдебен състав възприема като неоснователен довода на касатора, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Правилна е квалификацията на нарушението на чл. 139, ал. 5 от ЗДвП, извършена от административно-наказващия орган. Установено е по категоричен начин, че на посочените в АУАН и в НП дата и място касаторът е управлявал МПС без платена винетна такса. Разпоредбата на чл. 179, ал. 3, т. 4 от ЗДвП предвижда, че при управление на пътно превозно средство за превоз на пътници с 8 или по-малко места с мястото на водача, пътни превозни средства, предназначени за превоз на товари, и/или пътни превозни средства, предназначени за превоз на пътници и товари, с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 тона, както и пътните превозни средства от тази група с повишена проходимост - 300 лв. В конкретния случай е осъществен именно състава на цитираното административно нарушение.

Правилна е и квалификацията на другото описано в АУАН и в НП нарушение по чл.139, ал. 2 от ЗДвП – автомобилът не е снабден с необходимото оборудване (аптечка и пожарогасител), като е наложена глоба в законоустановения размер по чл. 185 от ЗДвП.

По така изложените съображения обжалваното решение е постановено при правилно прилагане на материалния закон и същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София град, XIII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 17.10.2012 г. по н.а.х.д. № 18405/2011 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 23 състав.

Решението не подлежи на обжалване и протест .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.